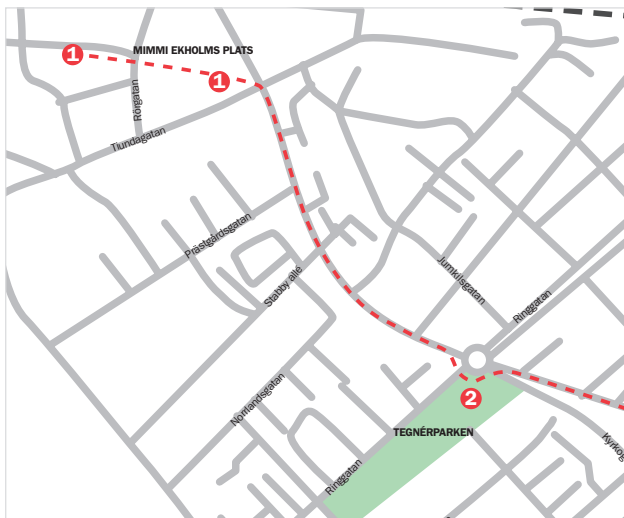

Konststråk – Platsens historia

Det finns konstverk vars förebilder vi i modern tid inte längre känner igen, och porträtt av sedan länge bortglömda människor. Det finns också bortglömda stadsrum där tidigare byggnader har rivits och nya miljöer har tagit plats. Konstverken i det här konststråket synliggör platsens historia och den verksamhet som tidigare funnits där. Stråkets längd: cirka 3,2 km

1. Concrete Queen

Anna-Karin Brus (1971–)

2015, material: betong, ljusprojicering

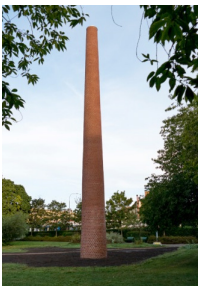

Denna plats är tillägnad Mimmi Ekholm (1897–1961). I en mansdominerad bransch gjorde hon en karriär som för sin tid var mycket ovanlig för kvinnor. Hon började arbeta som sekreterare år 1921 på Uppsala Cementgjuteri och blev så småningom företagets verkställande direktör. Konstverket består av en ljusprojicering av Ekholms namnteckning och en sockel där du som besökare kan sitta eller stå, kanske för att läsa upp en dikt eller se saker ur ett annat perspektiv. Det är konst tänkt att lyfta upp människor, inte konst på en piedestal för människor att beundra. Här kan vem som helst få stå på en framträdande plats en stund! På platsen finns också en gestaltning av landsskapsarkitekter i form av skrivmaskinstangenter och en gräsmatta gestaltad som ett skrivmaskinspapper.

2. Den tionde skorstenen

Jan Svenungsson (1961–)

2015, material: tegel

Verket Den tionde skorstenen är en del av ett världsomspännande konstprojekt. Tidigare har Jan Svenungsson uppfört skulpturer i form av skorstenar i bland annat Tyskland

och Sydkorea. På alla platser samspelar den med sin omgivning. Förekomsten av en skorsten helt utan praktisk funktion kan få helt olika betydelser. Här är den ett något oväntat möte, men genom Tegnérparkens historia anknyter konstverket till platsens lertäkt för S:t Eriks lervarufabrik som låg i kvarteret intill. Verket har uppförts i samarbete med murarmästaren Ronny Johansson.

3. Skruvarna

Katarina Persson (1964–)

2013, material: gjutjärn

Skruvarna kom på plats på Reseplan när Uppsalas stationsområde fick sin nya utformning. Verket förhåller sig till platsen och dess historia. Skruvarna för tankarna till de industrier som fanns på östra sidan av Fyrisån, till exempelvis mekaniska verkstäder. Här kommer gigantiska skruvar upp från jorden. Verket har också en förskjutning i skala.

4. Living room

Natasha Dahnberg (1969–) och

Katarina Sunkvist Zohari (1966–)

2011, material: lackad järnplåt och patinerad brons

Tillsammans med landskapsarkitekten Anna Varenhorst har Natasha Dahnberg och Katarina Sunkvist Zohari gestaltat en del av Dragarbrunnsgatan som en etapp i den stora upprustningen

av gatustråket under början av 2000-talet. En tanke med konstverket är att i stadsbilden skapa känslan av ett vardagsrum genom golvlampor, gardin och sittplatser. Det finns också uppgifter om att Olof Rudbeck d.ä. (1630–1702), mångsysslande akademiker under 1600-talet, ska ha haft sin trädgårdstomt på platsen.

5. Grisbrunnen

Carl G. Torstensson (1948–)

1991, material: brons, granit

Grisbrunnen är placerad på Kungsängstorg som förut kallades för Svintorget. Idag ett lugnt torg, likt en oas i stadens vimmel, men förr var det ett livligt torg för handel. Hit kom landsbygdens bönder den första tisdagen varje månad för att sälja sina varor, bland annat grisar. Grisarna i brons är skapade av Carl G. Torstensson och fontänenläggningen är ritad av landskapsarkitekt Håkan Qvarnström.